

РЕШЕНИЕ

№ 5029

гр. София, 24.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **5261** по описа за **2023** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл.59-63 от ЗАНН във вр.с чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс.
С Решение № 2088 от 04.05.2023 г., постановено по НАХД № 910/2023 г., Софийският районен съд е потвърдил НП № 22-2200448/15.11.2022 г., издадено от и.д. Директор на дирекция "Инспекция по труда" С., с което на "Топлофикация София" ЕАД със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], ЕИК по Булстат:[ЕИК], в качеството на работодател, за извършено нарушение на чл.415, ал.1 от Кодекса на труда е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лв. на основание чл.416, ал.5 във вр.с чл.415, ал.1 от КТ за това, че не е изпълнило задължително предписание на контролен орган; и е осъдил "Топлофикация София" ЕАД да заплати в полза на дирекция "Инспекция по труда" С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв. Недоволно от така постановеното решение е останало санкционираното юридическо лице, което с касационна жалба, подадена в срок чрез юк.С., обжалва същото. В жалбата се навеждат оплаквания за неправилност на съдебния акт, като се твърди, че при реализиране административно-наказателната отговорност на касатора са допуснати съществени процесуални нарушения във връзка с описанието на нарушението. Касационният жалбоподател настоява, че е предприел действия за изпълнение на предписанието. Претендира отмяна на съдебния акт от настоящия съд и решаване на спора с отмяна на НП. Претендира присъждане на юрисконсултско

възнаграждение. В с.з. касаторът чрез юк.А. поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба – Директорът на дирекция "Инспекция по труда" С., в с.з чрез юк.Т. взема становище за нейната неоснователност. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на ДИТ С..

Представителят на СГП намира касационната жалба за неоснователна и предлага същата да бъде отхвърлена.

Административен съд-София град провери правилността и обосноваността на постановеното решение във връзка с направените от касатора оплаквания и намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна по следните съображения.

СРС е бил сезиран с жалба против НП № 22-2200448/15.11.2022 г. на дирекция "Инспекция по труда"-С.. На 13.09.2022 г. е съставен и връчен протокол за извършена проверка на "Топлофикация София" ЕАД, в който протокол са констатирани редица нарушения на трудовото законодателство и дадени задължителни предписания за изпълнението им. С протокола е дадено задължително предписание под №5, съгласно което дружеството в качеството му на работодател следва да предостави на всички работещи в ТР-3. безплатно специално работно облекло и лични предпазни средства, съгласно утвърдения от работодателя Списък на длъжностите в топлорайони е право на безплатно работно облекло, специално работно облекло и лични предпазни средства - (Приложение № 2 към Заповед № РД-383/28.11.2017 г.), съгласно чл.284, ал.1 от КТ.

При извършване на последваща проверка, документирана с Протокол за извършена проверка по спазване на трудовото законодателство изх.№ ПР2228853/16.09.2022 г., извършена на 02.09.2022г. по работни места и на 16.09.2022 г. по документи в ДИТ-С., е констатирано, че дружеството не е изпълнило предписание №5. Проверяващите органи са установили, че съгласно представените до 16.09.2022 г. документи работодателят не е предоставил безплатно специално работно облекло на следните работници:

На В. Л. С., на длъжност „Оператор зареждане гориво” към цех „Котелен”-Мазутно стопанство: костюм нефто- и маслоизолиращ; шапка студозащитна; елек студозащитен, ватиран; костюм ватиран, студозащитен; ватенка студозащитна; обувки S ударозащитни; обувки цели, нефто- и маслозащитни.

На И. Г. И., на длъжност „Оператор зареждане с гориво" към цех „Котелен"-Мазутно стопанство: шапка студозащитна; елек студозащитен, ватиран; костюм нефто- и маслозащитен; обувки цели, нефто- и маслоустойчиви.

На П. С. В., на длъжност „Началник смяна" в цех „Котелен": шапка студозащитна; костюм студозащитен, ватиран; елек студозащитен, ватиран; обувки S УУ.

Срокът за изпълнение на предписанието е изтекъл на 26.08.2022 г., а нарушението е извършено на 27.08.2022 г.

За установеното е съставен АУАН № 22-2200448/16.09.2022 г., в който нарушението е квалифицирано по чл.415, ал.1 от КТ. Въз основа на така съставения АУАН е издадено обжалваното пред СРС Наказателно постановление № 22-2200448/15.11.2022 г. от и.д. Директор на „ДИТ“-С., с което на касационния жалбоподател, на основание чл.416, ал.5 във вр.с чл.415, ал.1 от КТ, е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лв.

С касираното решение Софийският районен съд е потвърдил НП. СРС е приел, че

дружеството-жалбоподател е извършило вмененото му нарушение. От правна СРС е приел, че при съставянето на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, а санкцията е наложена в адекватен размер от 1500 лв.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу атакуваното наказателно постановление.

Решението е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Районният съд е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил съответни на закона изводи. При субсидиарното действие на НПК Съдът е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Касационната инстанция споделя всички изложени мотиви от районния съд, поради което и на основание чл.221, ал.1, изр.2 АПК същите не следва да се преповтарят.

Изводите на първоинстанционния съд за доказаност на нарушението и за липса на процесуални нарушения в хода на административно наказателното производство кореспондират на установената правилно фактическа обстановка се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция, като същите са в съответствие с материалния закон и събраните по делото доказателства.

В случая е безспорно доказано, че касаторът е нарушил разпоредбата на чл.415, ал.1 КТ, като не е изпълнил дадено на основание чл.404, ал.1, т.1 КТ, с протокол за извършена проверка изх.№ 222201/13.09.2022 г. предписание за предоставяне на безплатно специално работно облекло на описаните работници в НП работници, като срокът за изпълнение на това предписание е изтекъл.

Изпълнението на задължителните предписания е обвързано със срок, а нарушението се счита осъществено от момента на изтичане на съответния срок. Към момента на извършване на последваща проверка не са представени доказателства и не е установено изпълнение на предписанието, за които е бил определен срок за изпълнение до 26.08.2022 г. След тази дата нарушението по чл. 415, ал.1 КТ се смята за извършено.

Задължителното предписание по чл.404, ал.1, т.1 КТ е принудителна административна мярка, подлежаща на обжалване по реда на АПК – чл.405, изр.1 КТ. След влизане на предписанието в сила съдът следи единствено за изпълнението на същото, тъй като фактическият състав на нарушението, за което е ангажирана административно-наказателната отговорност включва от обективна страна единствено неизпълнение на това предписание. В тази връзка в настоящото производство не следва да се обсъждат доводи за незаконосъобразност на същото. В случая не е установено предписанието да е било обжалвано и е влязло в сила. Няма спор, че предписанието не е изпълнено съобразно установеното по делото. Безспорно е също така, че непредоставянето на безплатно специално работно облекло на работниците е свързано с неблагоприятни последици за тях. Ето защо нарушението не е маловажно.

Неоснователно е оплакването за неяснота около начина на определяне на имуществената санкция. Според чл.415, ал.1 от КТ който не изпълни принудителна административна мярка, приложена от контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10

000 лв.

При липса на касационни основания съдебното решение следва да бъде оставено в сила като валидно, допустимо и правилно.

С оглед изхода на спора претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна и в негова полза следва да се присъди поисканото юрисконсултско възнаграждение. Разпоредбата на чл.63, ал.5 от ЗАНН предвижда, че в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ. В чл.37, ал.1 ЗПП е визирано, че заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП.

На ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение по реда на чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, който сочи, че възнаграждението за защита в производства по ЗАНН е от 80 до 120 лв. В касационното производство пред АССГ е проведено едно съдебно заседание, делото не се отличава с фактическа и правна сложност, не предполага полагане на специални усилия от страна на процесуалния представител за запознаване със същото и за изразяване на становище по него. При това положение полагащото се възнаграждение на ДИТ-С. следва да бъде определено в размер на 80 лв. за касационното производство - този размер е справедлив и съответен на оказаната правна помощ.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, предл.1 от АПК във вр.с чл.63, ал.1, изр.второ и чл.63, ал.3 и ал.5 от ЗАНН във вр.с чл.37 от ЗЗП и чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, Съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2088 от 04.05.2023 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 910/2023 г.

ОСЪЖДА "Топлофикация София" ЕАД със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], ЕИК по Булстат:[ЕИК], да заплати на дирекция "Инспекция по труда" С., юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв. (осемдесет лева).

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.